

sine Steder, blandt andet i Mariager Fjord, hvor der netop i Vintermaanederne drives et meget betydeligt Fiskeri med Vaad, og jeg tillod mig at komme med Oplysninger i saa Henseende til det høje Ting. Mellem 2den og 3die Behandling indgik der fra Fiskere i Mariager Fjord et Andragende, i hvilket der blev givet nøjagtige Oplysninger om, hvad der til forskellige Tider var fisket netop i December Maaned i det Aar. Det kunde maaske for ærede Medlemmer have Interesse at høre, hvor meget man havde fisket netop med Aalevaad, hvilket Fiskeri vilde blive betydningsløst, hvis Bestemmelsen om Aalevaad blev staaende i Loven. Den ærede Ordfører, det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Frederiksen) oplyste — det findes i Tidenden Sp. 3360 — om dette Andragende, efter at have gjort Rede for et Ændringsforslag, som Udvalget havde stillet, følgende, som jeg med den ærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Denne Anmodning“ — det var den Anmodning, der ved Sagens 2den Behandling var kommen fra flere Medlemmer, blandt andet fra mig, om, at dette Forhold maatte blive taget under Overvejelse i Udvalget — „fra disse ærede Medlemmer er yderligere bleven bestyrket ved et indgivet Andragende, som er indsendt til Udvalget mellem 2den og 3die Behandling, og som oplyser, at i December Maaned, altsaa i den Tid, hvor Aalefiskeriet jo skulde være forbudt, er der fanget ikke mindre end 12,000 Pd. Aal ugentlig, og denne Fangst andrager en Værdi af mellem 4,000 og 5,000 Kr. om Ugen. Det siger sig selv, at det vilde være aldeles uforsvarligt at forbyde en saa stor Indtægt, som dette Fiskeri er for de Fiskere, som bo paa denne Plads. Denne Ændring er altsaa kommen ind i Lovforslaget med Henblik paa Mariager Fjord alene“. Den Ændring, som den ærede Ordfører den Gang omtalte, lød saaledes: „Landbrugsministeren kan tillade Brugen af Aalevaad inden for det ovennævnte Tidsrum paa det dybe Vand i saadanne under dette Kapitel hørende Farvande, hvor særlige Forhold maatte tale derfor.“ Denne Ændring har siden staaet i det Lovforslag, vi behandlede vistnok i 1899—1900, og jeg beklager, at det er faldet ud af det nu foreliggende Forslag. Der er nemlig Bestemmelsen om, hvordan Fiskeriet skal ordnes i Fjordene, henvist til at ordnes ved Vedtægter, og der staar i den Anledning i Forslagets § 45, at Brugen af Aalevaad kan i Vedtægterne forbydes, dog ikke ud over Tidsrummet 1. September—

31. Maj. Her er altsaa blot talt om, at Brugen af Aalevaad kan forbydes, men der er ikke givet nogen Tilladelse til at benytte dem. I Lovforslagets § 12, som omfatter Fiskeri i Almindelighed, staar der i 4de Stykke, at Brugen af Aalevaad er forbudt fra 1. December til 30. April. Naar vi nu indføre Bestemmelserne om at forbyde Brugen af Aalevaad i disse 5 Maaneder, vil man deraf skønne, at vi falde tilbage til den gamle Tilstand, hvorved dette for Mariager Fjord saa vigtige Fiskeri bliver forbudt, og jeg vil derfor tillade mig at henlede Opmærksomheden herpaa, idet jeg vil lægge den højtærede Minister og Udvalget paa Sinde at træffe en Ordning angaaende dette Forhold i det mindste saaledes, at den Bestemmelse, som vi tidligere have haft, hvorefter Landbrugsministeren kan give Tilladelse til Brug af Aalevaad i saadanne Vande, kan blive genoptagen i Loven.

I Mariager Fjord have de en Vedtægt, i hvilken der staar ligesom i Loven af 26. Marts 1898, at Laks og Ørred ere fredede fra 1. November til 1. Januar. Loven af 5. April 1888 havde et særligt Afsnit for Ferskvandsfiskeriet. I den var der ligeledes en Bestemmelse om Fredning af Laks og Ørred, og den var sat til 2 Maaneder. I det foreliggende Forslag er der en Bestemmelse — der for Resten er omtalt af det ærede Medlem for Søndervinge (Rasmus Hansen) —, som gaar ud paa, at „Ilandbringelse, Køb og Salg af Laks og Ørred i Yngledragt (farvet Laks og Ørred) er forbudt i Oktober, November, December og Januar Maaneder“. Naar nu Fiskerne mene i Vedtægten at have faaet en Bestemmelse, de kunne være tjente med, nemlig en Fredning i de to Maaneder November og December, og her indføres en Bestemmelse om Fredning i 4 Maaneder af Laks og Ørred, forekommer det mig, at disse to Bestemmelser komme til at kollidere med hinanden, og der er neppe Tvivl om, at naar vi først her begynde at indføre Bestemmelsen om, at Laks og Ørred skulde fredes i 4 Maaneder i Saltvandsfiskeriloven, vil man senere forsøge at overføre den ogsaa til Ferskvandsfiskerilovgivningen. Jeg tillader mig derfor at henstille, om den Bestemmelse, der findes i § 15, sidste Stykke, ikke kunde blive forandret saaledes, som man har haft i tidligere Lovforslag baade angaaende Salt- og Ferskvandsfiskeri, at Fredningen for disse Arter indskrænkedes til det gamle, nemlig 2 Maaneder. I øvrigt tror jeg, at det vil have sine store Vanskeligheder med at hævde